

Sygn. akt II Kz 108/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Prezes SO Robert Pelewicz (spraw.)

Sędziowie: Sędzia SO Józef Dyl

Sędzia SO Zdzisław Błasiak

Protokolant: sekr. sąd. Renata Rękas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2013r.

sprawy **D. K.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 216 § 1 kk

w przedmiocie zażalenia oskarżyciela prywatnego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Rejonowego w S., o uznaniu aktu oskarżenia w postępowaniu prywatno - skargowym, w sprawie II K 682/12, w stosunku do oskarżonej D. K. za bezskuteczny

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 4.10.2012r. R. M. wniósł do Sądu Rejonowego w S. prywatny akt oskarżenia, w którym oskarżył D. K. o przestępstwo z art. 216 § 1 kk. Pismem z dnia 2.11.2012r. R. M. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych złożonego przez siebie prywatnego aktu oskarżenia, poprzez wskazanie dowodów na poparcie oskarżenia dających podstawę do ustalenia czy zachowanie oskarżonej wypełniło znamiona przestępstwa, oraz uiszczenie zryczałtowanej opłaty w kwocie 300 zł. w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego wezwania, pod rygorem uznania złożonej skargi za bezskuteczną.

Następnie 30.11.2012r. w/wskazany złożył do Sądu Rejonowego w S. pismo, z którego treści wynikało, że wnosi on o zwolnienie go ze zryczałtowanej opłaty w kwocie 300 zł, a wszystkie dowody zawarte zostały w akcie oskarżenia.

Postanowieniem z dnia 12.12.2012r. Sąd Rejonowy w S.

w sprawie II K 682/12 na podstawie art. 623 kpk nie uwzględnił wniosku oskarżyciela prywatnego o zwolnienie go od przedmiotowej opłaty.

Rozstrzygnięcie to zostało utrzymane w mocy przez Sąd Okręgowy

w Tarnobrzegu postanowieniem z dnia 31.01.2013r. w sprawie II Kz 13/13 i stało się prawomocne.

Następnie pismem z dnia 18.03.2013r. Sąd Rejonowy w S. ponownie wezwał R. M. do uzupełnienia braków formalnych złożonego przez niego prywatnego aktu oskarżenia poprzez uiszczenie zryczałtowanej opłaty w kwocie 300 zł,

w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania, pod rygorem uznania złożonej skargi za bezskuteczną. Wezwanie to w/wskazany otrzymał 28.03.2013r. (k.37-38)

W dniu 9.04.2013r. R. M. wniósł do Sądu Rejonowego w S. kolejny wniosek o zwolnienie go z przedmiotowej opłaty, argumentując swoje stanowisko nowymi okolicznościami tj. wpisaniem go na listę dłużników niewypłacalnych.

Zarządzeniem z dnia 26.04.2013r. w sprawie II K 682/12 upoważniony sędzia Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w S. na podstawie art. 120 § 2 kpk uznał prywatny akt oskarżenia wniesiony przez R. M. za bezskuteczny. W treści tego zarządzenia upoważniony sędzia Sądu Rejonowego w S. wskazał, że oskarżyciel prywatny pomimo wezwania go do uiszczenia opłaty w kwocie 300 zł nie wykonał

w wyznaczonym terminie tego obowiązku. Nadto zaznaczył, że R. M. został również wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniesionego przez niego prywatnego aktu oskarżenia, poprzez wskazanie dowodów na poparcie oskarżenia dających podstawę do ustalenia czy zachowanie D. K. wypełniło znamiona przestępstwa, których również nie uzupełnił.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł R. M. wskazując w nim, że w stosunku do niego zaszły nowe okoliczności, które po obecnym wezwaniu go przez Sąd I instancji do uiszczenia zryczałtowanej opłaty w kwocie 300 zł nie pozwalają mu na jej wpłacenie co powoduje, że będzie on musiał albo odstąpić od zażalenia, albo dokonać uiszczenia żądanej opłaty, lub też oczekiwać na zwrot wniesionego przez niego aktu oskarżenia, co umożliwiło by ponowne jego złożenie w nowej dacie.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela prywatnego R. M. na uwzględnienie nie zasługuje.

Zgodnie z treścią art. 120 § 2 kpk, w razie uzupełnienia braku w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W razie nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania.

Z przytoczonej wyżej regulacji jasno wynika, że konsekwencją nieuzupełnienia braku formalnego pisma w terminie pomimo wezwania do tego i pouczenia o skutkach niezastosowania się do wezwania, jest uznanie pisma za bezskuteczne (art. 120 § 2 zdanie drugie). Uznanie pisma za bezskuteczne sprawia, że nie wywołuje ono skutków prawnych, które ustawa wiąże z jego wniesieniem. Wniosek taki nie rodzi żadnych skutków prawnych, jakby nie został złożony (SA w Krakowie II AKz 495/01, KZS 2002, z. 1, poz. 20). Nie jest tu konieczne wydanie postanowienia, wystarczające jest wydanie zarządzenia o uznaniu pisma za bezskuteczne (tak też P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego, 2007, t. I, s. 630-631). Należy również podkreślić, że uznanie pisma za bezskuteczne może nastąpić wyłącznie w razie nieusunięcia braków, do uzupełnienia których autor pisma został wezwany. Natomiast w przypadku gdy brak formalny polega na nieuiszczeniu wymaganej opłaty strona może w terminie 7 dni od otrzymania wezwania zamiast uzupełniać brak, złożyć odpowiednio wniosek o zwolnienie jej na podstawie art. 623 kpk od uiszczenia opłaty. W razie odmowy uwzględnienia takiego wniosku należy wraz z powiadomieniem wnoszącego pismo o takiej decyzji ponownie wezwać go do uzupełnienia braku w terminie 7 dni (zob. P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego, 2007, t.I,s. 631).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać, że podjęta przez upoważnionego sędziego Sądu Rejonowego w S.decyzja jest słuszna i zgodna z przepisami obowiązującej procedury karnej. Jak wynika z analizy akt

II K 682/12 R. M. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniesionego przez niego prywatnego aktu oskarżenia przez Sąd Rejonowy w S.najpierw pismem z dnia 6.11.2012r., w którym zobowiązano go między innymi do uiszczenia zryczałtowanej opłaty w kwocie 300 zł. Jednakże w wyniku złożenia przez w/wymienionego wniosku o zwolnienie go z w/wskazanej opłaty Sąd Rejonowy w S.wydał w dniu 12.12.2012r. postanowienie, w którym nie uwzględnił wniosku oskarżyciela prywatnego. To otworzyło drogę R. M. do zaskarżenia powyższego postanowienia do Sądu II instancji. Wydane w tym przedmiocie przez tut. Sąd Okręgowy postanowienie z dnia 31.01.2013r. w sprawie

II Kz 13/13, które potwierdziło zasadność podjętej wcześniej przez Sąd meriti decyzji procesowej, zobligowało Sąd Rejonowy w S. do ponownego wezwania oskarżyciela prywatnego o zryczałtowaną opłatę w kwocie 300 zł, co też nastąpiło (k.37-38). Pomimo ponownego wezwania i znajdującego się w nim prawidłowego pouczenia (k.37) R. M. do dnia 4.04.2013r. nie uiszczył opłaty w kwocie 300 zł. W tym miejscu słusznie wskazuje w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia upoważniony sędzia Sądu Rejonowego w S., że złożenie przez oskarżyciela prywatnego kolejnego pisma, w którym domaga się on ponownego zwolnienia od zryczałtowanej opłaty w kwocie 300 zł od wniesionego aktu oskarżenia nie stanowi uzupełnienia braku formalnego w/wskazanego aktu oskarżenia, gdyż kwestia ta była już przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego

w Tarnobrzegu. Natomiast w ocenie Sądu odwoławczego ponowne złożenie wniosku o zwolnienie strony od uiszczenia opłaty w kwocie 300 zł prowadziłyby do absurdu, gdyż w zaistniałej sytuacji procesowej zainicjowanego przez skarżącego postępowania nie można byłoby ukończyć, w sytuacji prezentowania po prawomocnym rozstrzygnięciu kwestii związanej z obowiązkiem uiszczenia opłaty stanowiska, o braku środków finansowych na jej pokrycie. Ponadto jak to wyżej wskazano nie uiszczenie w terminie braków formalnych wniesionego pisma procesowego (prywatnego aktu oskarżenia) nie wywołuje skutków prawnych, które ustawa wiąże z jego wniesieniem i strona je sporządzająca może zawsze po jego zwrocie złożyć je ponownie, gdy będzie już dysponować odpowiednimi zasobami finansowymi.

Mając na uwadze wszystkie naprowadzone wyżej okoliczności zażalenie R. M. nie mogło odnieść oczekiwanego przez niego skutku. Znalazło to swój wyraz w treści niniejszego postanowienia. Utrzymując w mocy zaskarżone zarządzenie Sąd Okręgowy

w Tarnobrzegu działał w oparciu o art. 437 § 1 kpk.